

804 d. n. Placidus Valentin[ianus, providen]tissimus omnium retr[o principum], | salvo adque concordi [d. n. Fl. Theo]dosio invictissimo Au[g., ad decus no]minis sui Neapolitana[m civitatem], | ad omnes terra mari[que] incursus] | expositam et nulla [securitate] | gaudentem, ingenti [labore atque] sumptu muris turrib[usq. munivit].

Neapoli rep. a. 4745, dudum perit vel latet (X 1485). Tituli N. 804. 805 positi sunt inter annos 425, quo Valentinianus III imperator factus est, et a. 450, quo Theodosius II vivere desiit.

805 salvis dd. nris. | Theodosio et Placido | Valentiniano | pp. AAuugg.¹ | Fl. [Al]exander Cresconius | v. c., praef. ann. urb. Rom., | ad ornatum porticus | Placidianae² posuit.

In Portu Romano (XIV 149). — 1) Perpetuis Augustis. — 2) Ad eandem porticum Placidianam pertinet etiam fragmentum epistylit XIV 144.

806 salvis dd. nn. | Theodosio et | Valentiniano | p. f. v. ac triumph[h.] | semper Aug. XV [et IV] | cons.¹, vir. inl. | Auxiliaris prf. | praeto. Galia[rum] | de Arelate Ma[ssil.] | miliaria poni s[tatuū]. | M. p. I.

Arelate rep. columna miliaria (XII 5494 descr. Hirschfeld). — 1) Pii felicitibus victoribus ac triumphatoribus, semper Augustis, decimum quintum [et quartum] consulibus, i. e. a. 435.

807/8 domino rerum humanarum Vale[n]tiniano Augusto Petronius Maximus¹ v. c., fori condito[r], | post quat[tor] praefecturas et duos ordinarios consulatus², auctori sibi tot honorum, loca[vū].

Romae, semel descripta saec. superiore (VI 1198; similis tituli reliquias vide VI 1197). — 1) De hoc Maximo cf. N. 809. — 2) Iteratos honores Petronii Maximi memorat Sidonius Apollinaris ep. 2, 13, 5. Quattuor praefecturae eius videntur fuisse duae urbanae (priore functus est a. 420, cf. cod. Theod. 5, 1, 6 et infra N. 809), duae praetorianae (cf. de Rossi ann. inst. arch. 1849 p. 537); consul ordinarius fuit a. 435 et a. 445.

809 Petroni Maximi. | Ddd. nnn. invictissimi principes Honorius | Theodosius et Constantius¹ censores | remuneratoresque virtutum | Petronio Maximo² v. c., praef. urb., ad petitione(m) | senatus amplissimi populiq. Romani statuam, | meritorum perenne monumentum, in foro | Ulpio constitui iusserunt; cuius a proavis | atabisq. nobilitas parib. titulorum insignib. | ornatur; qui primaevus in consistorio | sacro tribunus et notarius meruit nono decim. | aetatis anno; sacrarum remunerationum | per triennium comes; post praef. urbis anno et sex | mensib., hasque omnes dignitates intra vice[simum] quintum adsecutus aetatis annum | publicum in se testimonium et aeternorum | principum iudicium provocavit.

Romae, nunc Florentiae (VI 1749). Commentatus est de titulo Cantarelli Bull. com. 1888 p. 47 seq. — 1) A. 420 vel 421 (cf. supra N. 804). — 2) Est Petronius Maximus qui, imperator appellatus post caedem Valentiniani u. 435, post paucos menses occisus est.